

„Доживљаји мачка Тоше“, Бранко Ћопић Занимљива авантура

Ова књига ме насмејала, пуна је авантура и зато је занимљива. У сваком поглављу сазнавала сам све више о главном јунаку, мачку Тоши, са њим пролазила кроз згоде и незгоде. Књига почиње са Тошеним умазаним и нагризлим дневником, којег је запленио пас Жућо. То ме је мамило да даље читам, замислила сам тај тренутак како мачак седи и пише свој дневник и јако ме је интересовало шта је све у њему писало. О чему може да пише један мачак?

Нисам одмах разумела зашто деда Триша жели мачка у цаку да баци у реку. Чак нисам ни могла претпоставити да је његов пријатељ мачак у њему. Али касније сазнајем да је мачак из млина крао многе ствари и да деда не може више да га трпи. А он као мало дете проналази разлоге за своја дела. Деда Триша је љут, грди га, жели да га казни, али не може. Занимљиво је како мачак каже да он само приђе сланини, додирне га брком и сланина нестане. Деда, како би се одморио улази у крчму „Три магарца“, на чијим су вратима нацртана два магарца. Деда се питао како су насликана два, а зове се три магарца. Крчмар је дао одговор, тако што је прошапутао, да је трећи онај који улази. Даље позива месеца да попију заједно, па виде два месеца, земља им се љуља, оглас који дају за изгубљеног мачка. И тако кроз целу књигу, свуда наилазимо на хумор. Занимљив ми је био део који говори о необичном вашару, где се све продаје и где се могу наћи разна чуда. Осетила сам ту атмосферу, гужву. Тај део нисам одмах разумела, нисам очекивала да је у том цаку мачак Тоша, већ сам поверовала да је стварно био лав.

Један леп део у књизи је када је опасност спојила два непријатеља, миша и мачку. Како би извукао из невоље мачка, миш грицка цак и прави на њему рупу. Ту ми је занимљив разговор који воде, где миш каже да мачак буде пажљив са ноктима, плаши се. А мачак му каже да не мрда много њушкицом, јер у мраку може заборавити да му миш помаже.

Тај свет животиња ми је био много занимљив, њихов разговор, као и имена која су давали Сланинко, Брашнов, Крушкотрес Кукурузовић, Миш пророк...

Волим књиге које се завршавају срећно. На крају ове књиге јављују се сузе радоснице, деда Триша слави мачков повратак, остављамо их срећне и у пријатељству. После свих авантура, много догађаја, сви су понешто из овога научили. Мачак да не буде толико несташан, деда Триша да разуме мачка. А ја сам богатија са још једном прочитаном књигом.